

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/29/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412010186
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Králiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1412010186.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikuša a JUDr. Denisy Mészárosovej, v trestnej veci obžalovanej Z. R. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/77/2012 zo dňa 06.11.2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. mája 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie Okresného prokurátora pre Bratislavu IV z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/77/2012 zo dňa 06.11.2012 bola obžalovaná Z. R. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodená spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV sp. zn. 1Pv 230/08 zo dňa 02.05.2012 pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v čase okolo 10.00 hod. dňa 05.12.2006 telefonicky kontaktovala poškodenú W. A. na pevnej linke nachádzajúcej sa v prevádzke chemickej čistiarne na ul. Y. W. v U., pričom ju žiadala o okamžité stretnutie, s čím poškodená súhlasila a následne sa v ten istý deň stretli v kaviarni na S. ulici, v blízkosti budovy Prezídia PZ v Bratislave, kde poškodenej oznámila, že je z Inšpektorátu práce a úzko spolupracuje s políciou, že jej hrozí trestné stíhanie a vzatie do väzby za krátenie tržby, neplatenie nadčasov, neplatenie odvodov za zamestnancov a nepreplácanie stravných lístkov, pričom jej ponúkla pomoc s tým, že táto služba bude stáť 2.000.000,- Sk s čím poškodená súhlasila a podpísala 2 ks výdavkových pokladničných dokladov na sumu 980.000,- Sk s dátumom 30.11.2006 a sumu 1.020.000,- Sk s dátumom 05.12.2006. Následne dňa 15.12.2006 obvinená opätovne poškodenú kontaktovala za účelom odovzdania predmetných finančných prostriedkov s miestom stretnutia v kultúrnom dome MČ D., kam sa obe dostavili, pričom v kaviarni nachádzajúcej sa v predmetnom kultúrnom dome obvinená pred svedkom N. U. uviedla, že pre Inšpektorát práce nepracuje a jej konanie je pomstou zo strany zamestnankyň poškodenej, pričom týmto konaním v prípade, že by k odovzdaniu finančných prostriedkov obvinenej došlo, by bola poškodenej W. A. spôsobená škoda vo výške 66.387,83 €,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaná.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nesúhlasí s vyhodnotením dôkazov súdom prvého stupňa. Súd uveril výpovedi obžalovanej Z. R. a túto označil za vierohodnú, ale považuje za potrebné uviesť, že aj výpoveď poškodenej W. A. sa počas celého konania neodlišovala a bola identická. Poukázal na výpovede svedkov N. U. a T. Y.. Konštatoval, že bolo preukázané, že poškodená mala v danom čase finančné problémy súvisiace s dlžobou voči Y. poisťovni, preto dôvod pôžičky finančných prostriedkov je nepravdepodobný. Má za to, že pochybnosti vystávajú i v tom, či obžalovaná vôbec mala k dispozícii

finančné prostriedky v uvedenej výške. R. názoru odvolateľa súd nehodnotil závery znaleckých posudkov znalcov z odboru psychológie vo vzťahu k obžalovanej a poškodenej objektívne, pretože oba posudky v záveroch svedčia rovnako v neprospech obžalovanej ako aj poškodenej.

Záverom odvolania má za to, že je potrebné vykonané dôkazy vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a preto navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolaniu okresnej prokuratúry vyhovieť v plnom rozsahu.

Obžalovaná Z. R. na verejnom zasadnutí uviedla, že je s rozsudkom spokojná a navrhla odvolanie prokuratúry zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd (§ 315 ods. 1 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov u nich na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. V intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadal len za predpokladu, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu determinovaným uvedeným ustanovením je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimku z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku a to dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a všetky jeho výroky spolu s odôvodnením, sú v súlade s Trestným poriadkom. Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov konštatoval, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne a zákonné.

Jednou zo základných zásad rekonštitúovaného trestného konania je zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci upravená v § 2 ods. 10 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarával súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní smie súd prihliadnuť len na dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak zistí, že toto nie je dôvodné.

Čo sa týka dôkaznej situácie odvolací súd pri preskúmaní všetkých dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa dospel k záveru, že v danej veci stoja proti sebe dve rozdielne tvrdenia obžalovanej a poškodenej a svedkov, teda dve skupiny dôkazov, ktoré sú podstatne odlišné.

Súd vypočul podrobne všetkých svedkov v snahe odstrániť rozpory vo výpovediach za účelom ustálenia spôsobu spáchania skutku.

Odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať vo svojom rozhodnutí obsah všetkých výpovedí, ale na ne poukazuje bez potreby ich znova opakovať, pričom navyše dodáva iba zhrnutie dôkazov.

Obžalovaná Z. R. uviedla, že poškodenú W. A. poznala pred skutkom. Práve poškodená sa na ňu obrátila s prosbou o požičanie peňazí. Tieto jej požičala s tým, že poškodená odmietla ísť k notárovi, hoci to ona navrhovala, ale priniesla výdavkové doklady, ktoré podpísali spolu aj s jej manželom, ktorý bol prítomný pri odovzdávaní sumy na dvakrát v celkovej výške 2 mil. Sk. Peniaze mali z dedičstva. Pôžičku mala poškodená vrátiť dňa 17.12.2006. Na základe sms správy od poškodenej sa spolu stretli dňa 15.12.2006, ale k stretnutiu prišli s poškodenou aj šiesti chlapi. Následne poškodená s tromi z nich odišla preč, bola nervózna a ostal pri nej len N. U. a ešte jeden neznámy chlap, pričom pýtali od nej doklady o pôžičke. Povedala im, že doklad neexistuje, na čo sa jej vyhrážali, že ak bude poškodenú vydierať, nájdu si ju.

Poškodená W. A. vypovedala v tom smere, že jej volala dovtedy neznáma žena a dohodli sa na stretnutí. Keď sa stretli bola to obžalovaná R., ktorá sa jej predstavila, že je z inšpektorátu práce, spolupracuje s políciou a na poškodenú sú sťažnosti zo strany zamestnancov, že kráti služby. Obžalovaná jej vtedy povedala, že má uhradiť sumu 2 mil. Sk a preto na jej popud kúpila výdavkové doklady, ktoré vypísali na túto sumu a to na dvakrát. Manželovi povedala, čo sa jej stalo a ten to následne povedal N. U.. Konala mechanicky, nerozmýšľala čo od nej obžalovaná žiada a prečo. Dňa 15.12.2006 jej volala obžalovaná, aby sa stretli a na stretnutie išla aj so svedkom U.. S obžalovanou hovoril U. sám a tlmočil jej z rozhovoru, že ide o pomstu zo strany zamestnancov. Výdavkové doklady nedoniesol pretože mu obžalovaná povedala, že ich roztrhala. V marci 2007 dostala od právniky list, aby uhradila sumu 2 mil. Sk, v opačnom prípade bude na ňu podané trestné oznámenie. Uviedla, že obžalovanú predtým nepoznala.

Výpovede obžalovanej a poškodenej sú vo svojej podstate rozdielne až na sumu pôžičky, termíny vrátenia peňazí a termíny stretnutí.

Existujú dve skupiny svedeckých výpovedí, výpoveď obžalovanej potvrdzuje jej manžel H. R., ktorý potvrdil stretnutie, pôžičku a uviedol, že poškodenú poznali dva roky pred tým ako jej požičali peniaze.

Výpoveď poškodenej potvrdil ako nepriamy svedok S. A., manžel poškodenej. Svedok N. U. uviedol, že išiel s poškodenou na stretnutie z dôvodu, že si obžalovaná pýtala vrátiť pôžičku, ktorá podľa vyjadrenia poškodenej nebola pravdou. Keď sa s obžalovanou rozprával, táto mu uviedla, že ide o pomstu zo strany zamestnancov poškodenej. Pri rozhovore bola obžalovaný vylákaná a mal za to, že celý incident sa týmto skončil. Asi po mesiaci mu poškodená povedala, že R. cestou právniky vymáha od nej pôžičku.

Zlú finančnú situáciu vo firme poškodenej potvrdila účtovníčka X. K.. Úver poškodenej banky zamietli, pričom na úver potrebovala poškodená asi 1.600.000,- Sk.

Problémy s vyplácaním mzdy vo firme poškodenej potvrdila aj zamestnankyňa G. U..

Svedok N. U. potvrdil aj to, že mala poškodená problémy, nedostala úver a preto jej požičal sumu 2 mil. Sk.

Na obžalovanú a poškodenú boli vypracované znalecké posudky k charakteru ich osobností, pričom závery znaleckých posudkov u oboch vyznievajú v ich neprospech.

Z osvedčenia o dedičstve súd zistil, že obžalovaná mala dostatok finančných prostriedkov na požičanie.

Z výdavkových dokladov je zrejmé, že tieto podpísali obžalovaný, poškodená a manžel obžalovanej tak, ako to je uvedené v skutkovej vete rozsudku.

Súd prvého stupňa vyhodnotil vykonané dokazovanie v zmysle § 2 ods. 10, ods. 12 a ods. 19 Tr. por. a konštatoval i s poukazom na stanoviská NS SR, že bez akýchkoľvek pochybností nebol zistený skutkový stav tak, aby bolo možné konštatovať, že sa stal žalovaný skutok tak, ako je uvedený v obžalobe. Správne poukázal na motív konania poškodenej, na rozpory v jej výpovedi a nelogičnosť jej konania.

V konečnom dôsledku aj odvolanie okresného prokurátora nenamieta rozsah dokazovania, nepožaduje jeho doplnenie, ale domáha sa len iného zhodnotenia už vykonaných dôkazov. Súd však musí rozhodovať tak, aby bolo jednoznačne konanie páchatel'a preukázané, čo v tomto prípade nenastalo.

Poukazom na zásadu in dubio pro reo preto súd prvého stupňa správne postupoval, keď konštatoval, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

Nakoľko sa odvolací súd s postupom súdu prvého stupňa stotožnil, odvolanie okresného prokurátora zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.